

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4Csp/7/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5124200686
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Chalupka
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2025:5124200686.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudcom JUDr. Lukášom Chalupkom v spore žalobcu: Silverside Financial services, s.r.o., Ružová dolina 6, Bratislava, IČO: 51 179 172, zastúpený: Advokátska kancelária VIVID LEGAL, s. r. o., Ružová dolina 6, Bratislava, IČO: 36 807 915 proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. D. E. XX, A., korešpondenčná adresa: B. X, F., o zaplatenie 11.575,36 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 5.236,18 EUR, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.236,18 EUR za obdobie od 01.10.2022, do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaný nemá proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu (spoločnosť UBC 2020, k.s., ako správcu úpadcu Silverside, a.s. v konkurze) sa žalobou domáhal zaplatenia istiny vo výške 6.060,44 EUR, istiny poistného vo výške 1.144,- EUR, zmluvných úrokov vo výške 3.130,44 EUR, zmluvnej pokuty vo výške 1.240,48 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy vo výške 4.898,05 EUR od 01.10.2022 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo súm konkrétnych omeškaných splátok a konkrétnych omeškaných nákladov spojených s poistením do zaplatenia a náhrady trov konania, titulom nesplateného spotrebiteľského úveru.

2. Žalobu odôvodnil tým, že je správca konkurznej podstaty úpadcu - spoločnosti Silverside, a.s. v konkurze, na majetok ktorej bol uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 29.09.2022, sp. zn. 31K/25/2022 vyhlásený konkurz. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku SR č. 187/2022 zo dňa 29.09.2022. So žalovaným uzavreli dňa 25.06.2020 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej aj „zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 6.500,- EUR so zmluvným úrokom vo výške 19,63 % p. a. Žalovaný úver ku dňu podania žaloby dňu nesplatil. Dňa 25.06.2020 uzavreli so žalovaným aj Zmluvu o zabezpečení poistenia schopnosti splácať úver č. XXXXXXXXXX. Uzavretie tejto zmluvy bolo dobrovoľné a nebolo podmienkou poskytnutia úveru. Žalovaný sa zaviazal splácať mesačné náklady spojené s poistením vyplývajúcim zo Zmluvy o zabezpečení poistenia vo výške 20,80 EUR, a to vždy spolu s pravidelnou mesačnou splátkou úveru. Žalovaný sa dostal so splácaním úveru, ako aj so splácaním mesačných nákladov spojených s poistením do omeškania. Dňa 29.09.2022 bolo v Obchodnom vestníku SR č. 187/2022 pod č. K056351 zverejnené uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 22.09.2022, sp. zn. 31K/25/2022, ktorým Okresný súd Bratislava I rozhodol o vyhlásení konkurzu na majetok spoločnosti Silverside, a. s. v konkurze. Nakoľko bolo uznesenie o vyhlásení konkurzu zverejnené v Obchodnom vestníku SR dňa 29.09.2022, účinnok

zosplatnenia nastal dňa 30.09.2022 ex lege. Právny predchodca žalobcu tiež požaduje zmluvnú pokutu vo výške 10 % p.a. z dlžnej sumy nezaplatenej splátky úveru od prvého dňa omeškania (čl. IX. zmluvy), na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. z dlžnej sumy nezaplatenej splátky úveru od prvého dňa omeškania (čl. II. zmluvy), na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. z dlžnej sumy zosplatneného úveru od prvého dňa omeškania (čl. II. zmluvy). Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania aj s úhradou mesačných nákladov spojených s poistením, Právny predchodca žalobcu požaduje aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. z dlžnej sumy neuhradených súm mesačných nákladov spojených s poistením, a to od prvého dňa omeškania.

3. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril a v spore zostal pasívny.

4. V dôsledku postúpenia žalovanej pohľadávky na spoločnosť Silverside Financial services, s.r.o., Ružová dolina 6, Bratislava, IČO: 51 179 172, súd uznesením č. k. 4Csp/7/2024 – 112 zo dňa 10.03.2025 pripustil zmenu strany na strane žalobcu.

5. Súd na základe vykonaného dokazovania oboznámením sa s dôkaznými prostriedkami nachádzajúcimi sa v spise dospel k nasledovným skutkovým zisteniam:

6. Spoločnosť Silverside, a.s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník dňa 25.06.2020 uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 6.500,- EUR. Spotrebiteľský úver sa žalovaný zaviazal splácať v 60 mesačných splátkach po 170,87 EUR vždy do 25. dňa v mesiaci, pričom celkovo bol povinný uhradiť sumu 10.252,20 EUR. Prvá splátka bola splatná dňa 25.07.2020, konečná splatnosť bola dohodnutá na deň 25.06.2025. RPMN bola 21,48 %, priemerná RPMN bola 12,15 %, úroková sadzba 19,63 % ročne, odplata 19,63 %. Podľa čl. V. ods. 1 a 2 zmluvy, RPMN predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. RPMN sa počíta podľa vzorca v prílohe č. 2 k Zákonu o spotrebiteľských úveroch a na základe údajov platných v čase uzavretia tejto zmluvy. Celkové náklady spotrebiteľa predstavujú súčet úrokov za úver podľa tejto zmluvy. Pri výpočte RPMN sa vychádza z predpokladu, že (i) úver je poskytnutý v deň poskytnutia úveru a (ii) v dohodnutej výške (iii) úver sa až do jeho úplného splatenia úročí fixnou úrokovou sadzbou, (iv) zmluvné strany si riadne a v súlade so zmluvou budú plniť svoje povinnosti a (v) nedôjde k zmene splátkového kalendára. Výška RPMN je uvedená v článku II., bod 2. tejto zmluvy. Podľa čl. IX ods. 1 zmluvy, ak sa dlžník dostane do omeškania so splácaním pravidelných splátok alebo ich časti podľa tejto zmluvy, veriteľ má právo požadovať okrem omeškaných pravidelných splátok zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12 % ročne z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania. Súčasťou zmluvy bol v čl. XIV aj splátkový kalendár pre celú dobu splácania, t. j. pre všetkých 60 mesačných splátok. (č. I. 19 - 23)

7. Spoločnosť Silverside, a.s. ako poisťník a žalovaný dňa 25.06.2020 uzatvorili aj Zmluvu o zabezpečení poistenia schopnosti splácať úver č. XXXXXXXXXX, pričom poisťník sa na základe nej zaviazal zabezpečiť pre žalovaného poistenie schopnosti splácať úver z úverovej zmluvy v rozsahu základného súboru poistenia pre prípad smrti, invalidity, pracovnej neschopnosti, v sume poistného 20,80 EUR mesačne. Podľa ustanovení poisťnej zmluvy, poistenie bolo dobrovoľné a nebolo podmienkou poskytnutia úveru. (č. I. 13 - 14)

8. Rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I zo dňa 22.09.2022, uverejnenom v Obchodnom vestníku Slovenskej republiky č. 187/2022, zo dňa 29.09.2022, bol vyhlásený konkurz na majetok spoločnosti Silverside, a.s. (č. I. 8 - 9)

9. Uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 31K/25/2022 zo dňa 24.04.2023, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku SR č. 85/2023 dňa 04.05.2023 súd ustanovil do funkcie správcu: UBC2020, k.s., Zelinárska 6, Bratislava, značka správcu S 2009. (č. I. 7)

10. Žalovaný podľa platobnej disciplíny zo dňa 08.01.2024 čerpal spotrebiteľský úver vo výške 6.500,- EUR a uhradil 1.263,82 EUR. (č. I. 10 - 12)

11. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

13. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

18. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

19. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

20. Podľa § 7 ods. 19 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu.

21. Podľa § 7 ods. 20 písm. a) - d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky: a) čistý príjem spotrebiteľa, b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, c) výška splátky spotrebiteľského úveru a d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

22. Podľa § 7 ods. 23 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky môžu poskytnúť spotrebiteľský úver spotrebiteľovi, len ak spotrebiteľ spĺňa limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu.

23. Podľa § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní na účely podľa odseku 19 použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, peňažných záväzkoch spotrebiteľa, výške celkovej zadlženosti a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní bez súhlasu spotrebiteľa, len na splnenie účelu posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a na účely podľa odseku 19, ak odsek 43 neustanovuje inak, elektronicky overiť informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni, a to prostredníctvom prevádzkovateľa registra. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky overujú len informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa, ktoré vopred získali od spotrebiteľa, u ktorého sa posudzuje schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a na príjem spotrebiteľa.

24. Podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru.

25. Podľa § 9 ods. 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

26. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p).

27. Podľa § 11 ods. 1 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia.

28. Podľa § 11 ods. 2 veta druhá, tretia a štvrtá zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

29. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. Predmetom konania bol nárok žalobcu plynúci zo spotrebiteľskej zmluvy. V konaní bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu – spoločnosťou Silverside, a.s., IČO: 50 052 560 a žalovaným vznikol záväzkový vzťah založený spotrebiteľským úverom. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že ide o formulárovú zmluvu pripravenú vopred právnym predchodcom žalobcu, ktorý pri uzavretí zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej/podnikateľskej činnosti. Žalovaný pri uzavretí zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej/podnikateľskej činnosti, zmluvu uzatvoril ako fyzická osoba. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť. Nakoľko ide o spotrebiteľský spor, súd je z úradnej povinnosti (ex offio) sám povinný podrobiť spotrebiteľskú zmluvu prieskumu.

32. Žalobca v zmluve v čl. V. ods. 1 a 2 zmluvy vymedzil predpoklady použité na výpočet RPMN, ktorá „predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. RPMN sa počíta podľa vzorca v prílohe č. 2 k Zákonom o spotrebiteľských úveroch a na základe údajov platných v čase uzavretia tejto zmluvy. Celkové náklady spotrebiteľa predstavujú súčet úrokov za úver podľa tejto zmluvy. Pri výpočte RPMN sa vychádza z predpokladu, že (i) úver je poskytnutý v deň poskytnutia úveru a (ii) v dohodnutej výške (iii) úver sa až do jeho úplného splatenia úročí fixnou úrokovou sadzbu, (iv) zmluvné strany si riadne a v súlade so zmluvou budú plniť svoje povinnosti a (v) nedôjde k zmene splátkového kalendára. Výška RPMN je uvedená v článku II., bod 2. tejto zmluvy“.

33. Takto vymedzené predpoklady RPMN sú nepostačujúce a v rozpore s § 9 ods. 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy veta za bodkočiarkou („všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov“). Podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C - 677/23 zo dňa 23.01.2025, čl. 10 ods. 2 písm. g) smernice 2008/48, zmenenej smernicou 2011/90, sa má vykladať v tom zmysle, že predpoklady použité na výpočet RPMN musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy.

34. Ak teda žalobca v zmluve iba stroho a bez ďalšieho odkázal na vzorec v prílohe č. 2 k Zákonom o spotrebiteľských úveroch je zrejmé, že údaj o predpokladoch použitých na výpočet RPMN absentuje. V zmluve nie je výslovne uvedené, aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN. Uvedenie údajov o výške úveru, splátky, intervale, počte a termíne splátok, výške úrokov, úrokovej sadzby a pod. na splnenie povinnosti uvedenia všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN nepostačuje (obdobne rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12CoCsp/6/2025 zo dňa 15.05.2025).

35. V zmluve neboli uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, čo podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch znamená, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov.

36. Súd ešte nad rámec vyššie uvedeného považuje za potrebné uviesť, že žalobca taktiež hrubo porušil svoju povinnosť skúmať platobnú schopnosť žalovaného podľa § 7 ods. 1, 2, 19 - 42 Zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s následkom podľa § 11 ods. 2 vety druhej tohto zákona.

37. Súd je povinný ex officio preskúmať či veriteľ skúmal platobnú schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver – tzv. bonita spotrebiteľa podľa čl. 8 smernice 2008/48 (rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C - 679/18 zo dňa 05.03.2020).

38. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 11 ods. 2 (taktiež § 7 ods. 16, 17, 19 až 42) rozlišuje dve možné situácie: 1.) veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou, kedy mal k dispozícii nejaké údaje o spotrebiteľovi a 2.) veriteľ hrubo porušil svoju povinnosť skúmať pomery spotrebiteľa, teda nemal k dispozícii žiadne údaje o spotrebiteľovi. V prejednávanej spore ide o druhý prípad, kedy žalobca nemal o žalovanom k dispozícii žiadne údaje o jeho príjme, výdavkoch, jeho zamestnávateľovi a pod. Informácie o príjme spotrebiteľa je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Žalobca, ktorého v tomto smere ťaží dôkazné bremeno, nepreukázal, že by skúmal platobnú schopnosť žalovaného.

39. Je tak zrejmé, že žalobca nemal vedomosť o príjme žalovaného, o jeho výdavkoch a rodinnom stave, teda nemal k dispozícii žiadne údaje (§ 7 ods. 1, ods. 20, ods. 27 veta druhá Zákona o spotrebiteľských úveroch), čo znamená aplikáciu § 11 ods. 2 veta druhá Zákona o spotrebiteľských úveroch. Sám žalobca vo svojej zmluvnej dokumentácii pracuje aj s ekonomickou stránkou spotrebiteľov (čl. I, bod. 2 Zmluvy), teda je si tejto povinnosti vedomý. Žalobca však nijakým spôsobom nepreukázal skúmanie - preverenie platobnej schopnosti žalovaného, pričom táto povinnosť (okrem základnej povinnosti uniesť dôkazné bremeno) priamo vyplýva z § 7 ods. 16 Zákona o spotrebiteľských úveroch (vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať). To však žalobca neurobil. Je pravdou, že ohodnotenie úverovej bonity spotrebiteľa môže byť uskutočnené len na základe ním predložených informácií za predpokladu, že sú tieto informácie dostatočné a že k obvyčajným vyhláseniam spotrebiteľa sú pripojené dôkazy a čl. 8 ods. 1 smernice 2008/48 neukladá veriteľovi povinnosť systematicky overovať pravosť informácií poskytnutých spotrebiteľom (rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C - 449/13 zo dňa 18.12.2014). Avšak ako už súd uviedol vyššie, žalobca tieto dôkazy nepripojil. Žiadne ďalšie informácie (dôkazy) o žalovanom (napr. výdavky a dlhy; čestné vyhlásenie o tom, že na jeho majetok nebol vyhlásený konkurz, ani nebola povolená reštrukturalizácia a nie je v omeškaní s plnením svojich záväzkov voči iným veriteľom; lustrácia v registri insolventov a pod.) včas nedoložil.

40. Povinnosť posudzovať platobnú schopnosť spotrebiteľa chráni nielen jeho samotného pred negatívnymi dôsledkami neschopnosti splácať úver, ale sprostredkovane tiež spoločnosť ako celok, nakoľko predchádza negatívnym sociálnym dôsledkom insolventie, narušením rodinných a sociálnych vzťahov atď. V neposlednom rade chráni aj pozíciu veriteľov, nakoľko odborné posúdenie platobnej schopnosti spotrebiteľa znižuje riziko pre veriteľa, že úver nebude splácaný. Preto je veriteľ povinný skúmať platobnú schopnosť spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou.

41. Toto porušenie povinnosti podľa § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch s následkom podľa § 11 ods. 2 veta druhá Zákona o spotrebiteľských úveroch vo výsledku znamená, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov.

42. V konaní nebolo sporné, že žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 6.500,- EUR. Taktiež nebolo sporné, že žalovaný uhradil 1.263,82 EUR. Keďže súd vyhodnotil spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, žalobca má nárok z rozdielu týchto súm, teda zostávajúcu istinu vo výške 5.236,18 EUR. Súd preto žalobu v tejto časti vyhodnotil ako dôvodnú.

43. Vyhlásením konkurzu došlo v súlade s § 46 ods. 1 Zákona o konkurze k zosplatneniu pohľadávky priamo zo zákona, čo v prípade právneho predchodcu žalobcu nastalo k 30.09.2022, čím došlo i k strate výhody splátok. Od nasledujúceho dňa je žalovaný v omeškaní. Na základe uvedeného, súd v súlade s § 517 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., viazaný žalobným návrhom (požadovaný úrok vo výške 5 % ročne zo sumy istiny vo výške 5.236,18 EUR od 01.10.2022 do zaplataenia) priznal žalobcovi úroky z omeškania z dlžnej sumy tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

44. Žalobca si uplatnil aj nárok na zmluvnú pokutu, a to na základe čl. IX., ods. 1., 2. a 4. zmluvy. Súd v tomto smere odkazuje na rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 5Csp/99/2018 - 319 zo dňa 10.10.2019, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 9CoCsp/23/2020 - 389 zo dňa 29.04.2021 určil, že „zmluvné podmienky v Zmluve o úvere zo dňa 21. decembra 2017 uzatvorenej

medzi žalobcami v 1. a 2. rade a žalovaným (pozn. súdu: spoločnosťou Silverside, a. s.) uvedené: v čl. IX. – Upozornenie na následky nesplácania, bod 1 v znení: „ak sa Dlužník dostane do omeškania so splácaním Pravidelných splátok alebo ich časti podľa tejto Zmluvy, Veriteľ má právo požadovať okrem omeškaných pravidelných splátok zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 12 % p. a. z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania, a v čl. IX. – Upozornenie na následky nesplácania, bod 4 v znení: „v prípade omeškania Dlužníka s úhradou zosplatených záväzkov má Veriteľ právo požadovať zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 12 % p. a. z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania. Bod 2. tohto článku sa použije rovnako, sú ako neprijateľné zmluvné podmienky neplatné“.

45. Ak súd rozhodne, že konkrétna zmluvná podmienka je neprijateľná a z tohto dôvodu neplatná (§ 298 Civilného sporového poriadku), ide o vyriešenie sporu medzi konkrétnym dodávateľom a spotrebiteľom a súd vo výroku takéhoto svojho rozhodnutia neuvádza povinnosť dodávateľa zdržať sa ďalšieho používania takejto zmluvnej podmienky. Avšak napriek tomu, že súd v rozsudku, ktorý sa týka individuálneho sporu medzi dodávateľom a spotrebiteľom, nezakazuje dodávateľovi ďalšie použitie dotknutej zmluvnej podmienky, táto povinnosť dodávateľovi vyplýva z hmotnoprávneho predpisu (§ 53a Občianskeho zákonníka).

46. V nadväznosti na uvedené súd uvádza, že dodávateľ je povinný bez ďalšieho zdržať sa ďalšieho používania neprijateľnej zmluvnej podmienky, vrátane uplatňovania plnení z nej. Takýto zákaz explicitne vyplýva z § 53a Občianskeho zákonníka. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že žalobca si plnenia z judikovaných neprijateľných zmluvných podmienok opakovane uplatňuje a doslova v nie dobrej viere „skúša“, ktorý súd mu plnenie prizná.

47. To, že si žalobca uplatnil nárok na zmluvnú pokutu len vo výške 10 % ročne je vzhľadom na neplatnosť dojednania o zmluvnej pokute, bez relevance, rovnako ako čl. IX. bodu 2. zmluvy, ktoré je z väčšej časti citáciou § 3a ods. 1 a ods. 3 nariadenia, avšak ako vyplýva z bodov 1. a 4. dotknutého článku zmluvy, bez toho, aby táto našla konkrétne vyjadrenie v dojednaní o samotnej výške zmluvnej pokuty. Žalobcovi teda nemôže privodiť lepšiu pozíciu to, že zmluvnú pokutu si napokon uplatnil len v modifikovanej výške 10 % ročne. Takéto následné zvažovanie krokov veriteľa, ku ktorým musí dôjsť, aby bola naplnená litera zákona, je totiž pre spotrebiteľa neprijateľné. Obdobne je neprijateľné, aby bola výška zmluvnej pokuty alebo spôsob jej určenia v zmluve dojednaný nejednoznačne. Spotrebiteľ musí byť už v čase uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy oboznámený s presnou výškou zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania, ktoré si v prípade nesplnenia svojich povinností bude môcť veriteľ od neho vymáhať (napr. rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn.8Co/136/2018 zo dňa 15.11.2018). Spotrebiteľ sa nemôže dostať do situácie, kedy mu nie je zrejmé aká presná a konkrétna sankcia mu hrozí v prípade, ak poruší ustanovenia dojednanej zmluvy.

48. Nárok žalobcu na zmluvnú pokutu tak možno kvalifikovať ako neexistujúci. Zmluvná podmienka týkajúca sa zmluvnej pokuty bola vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku ako celok, teda nikdy neexistovala; ak niečo nikdy neexistovalo, tak ani nemôže byť požadované. V tomto smere súd odkazuje na judikatúru Súdneho dvora EÚ, ktorý prijal zásadu odradzujúceho účinku a zásadu reštitučného účinku vyhlásenej neprijateľnej podmienky za neoddeliteľnú súčasť spotrebiteľského práva (vnútroštátne súdy sú povinné iba neuplatniť nekalú zmluvnú podmienku, aby nebola pre spotrebiteľa záväzná, nemôžu však zmeniť jej obsah. Táto zmluva musí totiž v zásade existovať ďalej bez akejkoľvek zmeny okrem odstránenia nekalých podmienok. Zmluvná podmienka, ktorá bola vyhlásená za nekalú, sa preto v zásade musí považovať za podmienku, ktorá nikdy neexistovala, takže nemôže mať účinok voči spotrebiteľovi. Určenie nekalej povahy tejto podmienky súdnym rozhodnutím preto v zásade musí viesť k navráteniu právnej a skutkovej situácie spotrebiteľa, v ktorej by sa nachádzal, ak by uvedená podmienka neexistovala - napr. rozsudky Súdneho dvora EÚ v spojených veciach C – 154/15, C – 307/15 a C – 308/15 zo dňa 21.12.2016; vo veci C – 421/14 zo dňa 26.01.2017; v spojených veciach C – 698/18 a C – 699/18 zo dňa 09.07.2020; v spojených veciach C-224/19 a C-259/19 zo dňa 16.07.2020 alebo vo veci C – 230/24 zo dňa 13.03.2025).

49. Z tohto konštatovania potom možno vyvodit' ešte aj ďalší záver, a síce, uplatnená modifikovaná zmluvná pokuta vo výške 10 % ročne nebola podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka dojednaná písomne (nakolko pre neexistenciu neplatne dojednanej zmluvnej pokuty vo výške 12 % ročne neexistuje ani platné dojednanie o zmluvnej pokute vo výške 10 % ročne - v zmluve iné dojednanie o zmluvnej pokute ako uvedené neplatné nebolo).

50. Z uvedených dôvodov súd žalobu v časti uplatnenej zmluvnej pokuty ako nedôvodnú zamietol.

51. Žalobca si ďalej uplatnil i nárok na zaplatenie nákladov za zabezpečenie poistného do zániku poistenia z titulu zmluvy o zabezpečení poistenia schopnosti splácať úver. Súd po preskúmaní zmluvy dospel k záveru, že žalobcovi právo na zaplatenie mesačných nákladov spojených s poistením nemožno priznať. Zmluva o zabezpečení poistenia, aj keď bola spísaná na samostatnej listine, je súčasťou zmluvy, je na ňu naviazaná, o čom svedčí záväzok žalovaného splátku úveru splácať spoločne so splátkou nákladov za zabezpečenie poistenia. Táto zmluva je formulárovou zmluvou a má totožné číslo ako zmluva o úvere. Obe spotrebiteľské zmluvy boli uzavreté v jeden deň, žalovaný sa splátku poistenia zaviazal splácať spolu so splátkou úveru pod variabilným symbolom úverovej zmluvy, tiež súhlasil, že prípadné poistné plnenie môže žalobca použiť na úhradu úveru alebo jeho časti.

52. Žalobca si však vo vzťahu k uplatnenému nároku (nákladov spojených s poistením vo výške 1.144,- EUR) nespĺnil povinnosť tvrdenia, ani dôkaznú povinnosť, keď nepreukázal na základe akého ustanovenia vzniklo žalobcovi právo na zaplatenie tejto sumy momentom zosplatnenia, pretože skutočnosť, že zabezpečil v súlade so zmluvou poistenie v Poštovej poisťovni, a.s. nepreukázal. Zo žiadnych žalobcom predložených listín nevyplývalo, akým spôsobom malo dôjsť u poisťovateľa k uzavretiu poistnej zmluvy, a či sa tak stalo. Žalobca sa v žalobe a počas konania obmedzil iba na odôvodnenie nároku na zaplatenie istiny, úrokov, zmluvnej pokuty i úrokov z omeškania, ohľadne nároku na zaplatenie poistného, ale neuviedol žiadne skutkové tvrdenia. Žalobca nie je poisťovateľom, v zmluve sa zaviazal len zabezpečiť poistenie pre žalovaného, preto nemohol rozhodnúť o zániku poistenia, a toto sa ho ani netýkalo.

53. Nad rámec uvedeného je tiež potrebné uviesť, že náklady spojené s poistením vo výške 20,80 EUR mesačne predstavujú pravidelne opakujúci sa poplatok za poskytnutie jednorazovej služby – zabezpečenie poistenia schopnosti splácať úver. Za bezúročný a bez poplatku sa považuje úver, ak veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuviedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia (§ 11 ods. 1 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch). Je nesporné, že dojednanie mesačne sa opakujúcej platby vo výške 20,80 EUR je poplatkom (nákladom), ktorý súvisí s poskytnutým úverom, pričom táto skutočnosť sa v zmluve v rozpore so zákonom neuvádza. Súd podotýka, že obe zmluvy boli uzavreté v ten istý deň. Pôvodný veriteľ sa zaviazal okrem poskytnutia úveru zabezpečiť u tretej osoby i poistenie schopnosti splácať úver, či však k uzavretiu poistnej zmluvy aj došlo a kto ju uzavrel, žalobca nepreukázal.

54. Žalobca požadoval úrokovú sadzbu úveru vo výške 19,63 % ročne, ktorá predstavuje vyčíslenú sumu zmluvných úrokov vo výške 3.130,44 EUR. K uplatnenej výške úrokov súd uvádza, že úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole aj z hľadiska princípu dobrých mravov. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú v dobe dojednania, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Ak úroková miera dohodnutá v spotrebiteľskom úvere podstatne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, tak takéto dojednanie je neplatné pre rozpor s dobrými mravmi.

55. Priemerná úroková sadzba nových úverov od 1 – 5 rokov v období 6/20 bola 3,28 % (priemerná úroková miera úverov vo výške 8,58 % sa použije pri výpočte odplaty, nie pri porovnaní úrokov). Vzhľadom na to, že zmluvné úroky vo výške 19,63 % niekoľkonásobne prevyšujú priemernú úrokovú sadzbu, súd ich považuje za odporujúce dobrým mravom.

56. Len na ilustráciu, Nemecký BGH v rozsudku z 13.03.1990 AZ XI ZR 252/89 vyhlásil úver s rozdielom o 12 % percentuálnych bodov oproti prímeru na trhu pre obdobný úver za nemravný a žalobu zamietol pre rozpor plnenia s dobrými mravmi.

57. Taktiež možno podporne a komparatívne poukázať na švajčiarsku úpravu, podľa ktorej úroková sadzba pri úvere nesmie prekročiť spravidla 15 %, pričom stanovenie úrokovej sadzby sa orientuje na najvyššie prípustné úrokové sadzby stanovené národnou bankou. Zmluvy, ktoré túto úrokovú sadzbu nerešpektujú, sú neplatné (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co/3/2011 zo dňa 11.10.2011).

58. V danom prípade teda ide o neprimerane vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka zmluva v časti zmluvných úrokov neplatným právnym úkonom. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o úrokoch vo výške 19,63 % za absolútne neplatnú, nakoľko sa prieči dobrým mravom. Navyše, súd považuje poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný, nárok na kapitalizované úroky tak nemá právny základ.

59. Právny zástupca žalobcu súdu na pojednávaní dňa 14.11.2025 predložil listinu „Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru s vyhlásením spotrebiteľa zo dňa 23.06.2020“ spolu s výpisom z registra CRIFT a tiež listinu „Informácia o RPMN a priemernej hodnote RPMN zo dňa 25.06.2020“. Týmito listinami malo byť preukázané splnenie zákonných povinností žalobcu, ktoré spočívajú v skúmaní platobnej schopnosti spotrebiteľa a taktiež v uvedení všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN. Na otázku súdu prečo tieto listinné dôkazy predložil až na pojednávaní, právny zástupca odpovedal, že „mali sme to tak zaužívané (...), vo väčšine prípadov buď súd vyzýva na predkladanie bonity ... alebo nás vyzýva priamo na pojednávaní. Žiaden právny predpis neukladá žalobcovi povinnosť predložiť dokumenty preukazujúce skúmanie bonity už pri podaní žaloby, v prípade ak by to tak bolo, žaloby by sa navyšovali čo sa týka počtu strán, bolo by to nákladnejšie, preto to riešime takýmto spôsobom“ (čas zvukovej nahrávky od 0:05:50).

60. Súd na tieto listinné dôkazy podľa § 153 Civilného sporového poriadku neprihliadol, nakoľko ide o zákonnú náležitosť pri kontraktácii spotrebiteľského úveru; súd totiž nie je povinný počas konania vyzývať žalobcu, v tomto prípade navyše zastúpeného právnym zástupcom (čl. 11 ods. 3 Civilného sporového poriadku), na doloženie listinných dôkazov, ktoré majú preukázať všetky náležitosti, ktoré zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch vyžaduje. Unesenie dôkazného bremena je v tomto smere výlučne na žalobcov, ktorý s cieľom „získať“ judikovanú pohľadávku podal na súd žalobu. Ak zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch určuje povinné náležitosti, ktoré má spotrebiteľský úver obsahovať a aké sú následky nesplnenia týchto povinností, je v príkrom rozpore so zásadou kontradiktórnosti (a o to viac ak je žalovaným spotrebiteľ – teda slabšia strana) vyzývať žalobcu na predloženie konkrétnych listín podľa konkrétnych ustanovení daného zákona (napr. doloženie listín preukazujúcich skúmanie bonity spotrebiteľa alebo presné vymedzenie predpokladov na výpočet RPMN a pod.), ktoré mu „pomôžu“ byť v konaní plne úspešný.

61. V uvedenom kontexte je ešte vhodné uviesť, že súd vyzýva iba na odstránenie väd podania, resp. žaloby. Zo žiadneho ustanovenia Civilného sporového poriadku nevyplýva povinnosť súdu vyzývať žalobcu na doloženie konkrétnych listinných dôkazov, ktoré bránia úspechu v spore. Naopak, podľa § 132 ods. 3 Civilného sporového poriadku, žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Ak ich nepripojí, neunesie dôkazné bremeno. Uvedenými listinnými dôkazmi žalobca disponoval, avšak predložil ich oneskorene. Nejedná sa teda o dôkazy, ktoré „nemôže bez svojej viny pripojiť“. Právny predchodca žalobcu podal dňa 16.01.2024 žalobu, v ktorej označil listinné dôkazy, ktoré aj pripojil. V návrhu na zmenu žalobcu tieto listinné dôkazy opätovne pripojil. Po vstupe žalobcu do konania tento požiadal o odročenie pojednávania vytyčeného na 17.10.2025. Žalobca teda o konaní vedel, mal možnosť doplniť chýbajúce listinné dôkazy (majúc vedomosť o právnom názore súdu čo sa týka skúmania bonity – sp. zn. 4Csp/52/2023). Uvedené listinné dôkazy však predložil až na pojednávaní dňa 14.11.2025 s tým, že ho súd na doloženie týchto dôkazov nevyzval, pričom pripojenie týchto listinných dôkazov priamo v žalobe by bolo nákladnejšie.

62. Účelom a zmyslom koncentrácie v civilnom sporovom konaní (§ 153 a § 154 Civilného sporového poriadku) je najmä prispieť k naplneniu princípu procesnej ekonómie vrátane rýchlosti konania, zabrániť zdržiavaniu konania a motivačne pôsobiť na strany sporu, aby procesné úkony vykonávali včas. Procesný úkon nie je vykonaný včas, ak ho strana sporu mohla vykonať skôr (objektívne hľadisko), ak by konala starostlivo (subjektívne hľadisko). Je plne v diskrečnej právomoci súdu, či omeškaný procesný úkon strany ospravedlnený alebo nie. Keďže sudcovskú koncentráciu konania uplatňuje príslušný sudca podľa vlastnej úvahy, spadá do jeho kompetencie rozhodnúť, či na prostriedok procesného útoku či obrany, ktorý strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, bude prihliadať (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 33/2021 publikované v Zbierke nálezov a uznesení pod č. 70/2021 a uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 530/2018 publikované v Zbierke nálezov a uznesení pod č. 89/2018).

63. Podľa nálezu Ústavného súdu SR č. k. I. ÚS 115/2025 - 20 zo dňa 27.03.2025, k postupu súdov ústavný súd považuje za žiaduce dať do pozornosti čl. 17 Civilného sporového poriadku a dôsledné využitie ďalších inštitútov Civilného sporového poriadku vrátane prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany a sudcovskej koncentrácie konania (§ 149 až § 153 Civilného sporového poriadku). Účelom a zmyslom týchto procesných prostriedkov je najmä prispieť k naplneniu princípu procesnej ekonomie vrátane rýchlosti konania, zabrániť zdržiavaniu konania a motivačne pôsobiť na strany sporu, aby procesné úkony vykonávali včas. Tieto prostriedky zároveň limitujú aj navrhovanie dôkazov počas súdneho sporu s prihliadnutím na aktivitu strán, ktorých cieľom by malo byť rýchle a hospodárne vyriešenie ich vzájomného sporu. Zodpovednosť za výsledok sporu patrí sporovým stranám, ktoré majú v spore preukázať vysokú mieru procesnej aktivity a svoje skutkové tvrdenia dokázať. Procesná aktivita má mať na zreteli najmä časové kritérium, a to včasnosť, ktorú posudzuje podľa vlastnej úvahy konajúci súd (osobitne s dôrazom na naplnenie požiadavky hospodárnosti a rýchlosti vedenia súdneho sporu). Súdny tak mali v podstatnej časti napadnutého konania postupovať striktne v súlade so zásadami koncentrácie konania (§ 153 a § 154 Civilného sporového poriadku). Samotný význam koncentrácie konania spočíva v čo najčiasnejšom získaní podkladu pre určenie predmetu dokazovania s tým, že možná budúca modifikácia predmetu dokazovania sa eliminuje len na nevyhnutné a nepredvídateľné zmeny alebo na zmeny, ktoré vstúpu z výsledkov vykonaného dokazovania.

64. Podľa uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 535/2023 zo dňa 11.10.2023 publikovaného v Zbierke nálezov a uznesení pod č. 6/2023, vzhľadom na uvedené napadnuté uznesenie najvyššieho súdu, ktoré uprednostňuje procesnú zodpovednosť sťažovateľa za dôkaznú kvalitu žaloby, nepredstavuje v aktuálnej právnej úprave civilného procesu kladúcej dôraz na zásadu formálnej pravdy posilnenú koncentráciou a kontradiktórnym vedením procesu, koncept arbitrárny či ústavne neudržateľný.

65. Pokiaľ právny zástupca žalobcu tvrdil, že mu „žiadene právny predpis neukladá žalobcovi povinnosť predložiť dokumenty preukazujúce skúmanie bonity už pri podaní žaloby“ súd uvádza, že žalobca musí v žalobe tvrdiť skutočnosti zodpovedajúce všetkým skutkovým znakom právnej normy zakladajúcej ním uplatnený nárok. Keďže žalobca (zastúpený právnym zástupcom) odvíjal svoj nárok na úroky a poplatky zo spotrebiteľskej zmluvy, musel si byť vedomý právnej úpravy, ktorá súdu ukladá povinnosť ex offo skúmať spotrebiteľský zmluvný vzťah. Taktiež si musel byť vedomý, že v prípade vadnosti spotrebiteľskej zmluvy, resp. nesplnení zákonných kritérií, nemôže od spotrebiteľa tieto poplatky a úroky požadovať. Procesný úkon nie je vykonaný včas, ak ho strana sporu mohla vykonať skôr (objektívne hľadisko), ak by konala starostlivo (subjektívne hľadisko). Súd je preto názoru, že žalobca mohol doplnenie dokazovania navrhnúť aj skôr (a to aj v jednoduchej forme v podobe zaslania týchto listinných dôkazov počas konania a nie až priamo na druhom pojednávaní).

66. Predloženie týchto listinných dôkazov priamo na pojednávaní navyše znamená nemožnosť súdu pripraviť sa na toto pojednávanie. Tak ako strany majú právo na prípravu na pojednávanie (§ 178 ods. 2 Civilného sporového poriadku), takéto právo má aj súd. O to viac, ak Civilný sporový poriadok preferuje zásadu efektívnosti, hospodárnosti, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania (§ 157 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Súd logicky nebol s týmito listinnými dôkazmi oboznámený (ani nemohol byť) a pre riadne oboznámenie sa s týmito listinami by bol v prípade ich pripustenia nútený pojednávanie odročiť (išlo by tak už o tretie pojednávanie). Ak totiž neexistujú osobitné dôvody, v zásade platí, že predloženie skutkových tvrdení alebo dôkazných návrhov až na pojednávaní nie je včasné, pretože by to mohlo znamenať zmarenie účelu už nariadeného pojednávania a požiadavku na nariadenie ďalšieho pojednávania. V konaní ale neboli identifikované žiadne skutočnosti či osobitné dôvody, ktoré by žalobcovi objektívne, ale aj subjektívne bránili v pružnejšom predkladaní dôkazného materiálu.

67. Súd preto po zvážení skutkového stavu, vyhodnotení dôkazných prostriedkov jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti a na základe vyššie uvedených skutočností a zákonných ustanovení rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

68. Žalobca požadoval sumu vo výške 11.575,36 EUR (6.060,44 EUR + 1.144,- EUR + 3.130,44 EUR + 1.240,48 EUR) s príslušenstvom, pričom úspešný bol v časti 5.236,18 EUR, čo predstavuje 45,23 % úspechu a 54,77 % neúspechu žalobcu, resp. 54,77 % úspechu žalovaného a 45,23 % jeho neúspechu. Čistý úspech žalovaného teda predstavuje 9,54 % (54,77 % mínus 45,23 %). Keďže úspešnejšiemu

žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu nárok na náhradu trov konania podľa § 262 Civilného sporového poriadku nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Žilina v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.